

ת"פ 3803/01/14 - דנה אלימלך נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 3803-01-14 מדינת ישראל נ' יואל ואח'
תיק חיצוני: 575803/13

מספר בקשה: 18

בפני	כב' השופט מורן מרגלית
המבקשת	דנה אלימלך
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**) אשר הוגשה מטעם ב"כ הנאשמת 2.

רקע כללי:

ביום 2.1.14 הוגש כנגד הנאשם 1, תמיר יואל ובת זוגתו, דנה אלימלך, הנאשמת 2 (להלן: **המבקשת**) כתב אישום אשר במרכזו אירוע מתמשך אשר התרחש בתחנת משטרת קריית שמונה ביום 30.12.13 בסמוך לשעה 10:00.

בקצירת האומר ייאמר, כי לאחר שהנאשם 1 הגיע לתחנת המשטרה מן הסיבות הנזכרות בכתב האישום הודיע לו קצין החקירות דודו שושני (להלן: **שושני**) כי עליו להתלוות אליו למשרדו לצורך חקירה.

במסגרת סעיפים 5-7 מתוארת התנהלותו של הנאשם 1 בעקבות דרישה זו.

בשלב כלשהו, כך עולה מן האמור בסעיף 8 לכתב האישום נטען, הגיעה המבקשת למשרד וצעקה לעבר הנאשם 1: "למה באת למשטרה? תצא החוצה" וקיללה את שושני וקראה לו: "שטן".

במסגרת סעיף 9 נטען, כי ניסיונותיו של שושני להרגיע את המבקשת עלו בתוהו והיא המשיכה לצעוק ולקלל תוך שהיא אומרת לשושני ולרכז המודיעין, יוסי מזרחי (להלן: **מזרחי**) שהם "זבלים" ו"חארות" וכי הם עושים לנאשם ולה צרות.

עוד נטען, כי המבקשת סירבה לצאת מן המשרד, ניגשה אל הנאשם 1 ומשכה בידו תוך שהיא צועקת לעברו: "קום, תצא החוצה, למה באת לכאן? כולם זונות כאן".

כעולה מעובדות כתב האישום, שושני ביקש שוב מהמבקשת כי תצא מן המשרד אך היא סירבה לעשות כן והשיבה לו: "אני לא רואה אותך ממטר, מי אתה בכלל? אני אעשה מה שאני רוצה" ובהמשך יצאה מן המשרד כשהיא מקללת באומרה: "זבלים, מניאק".

המבקשת, כך נטען, שבה ונכנסה למשרד פעמיים נוספות וסירבה לצאת תוך שהיא אוחזת במשקוף הדלת בשתי ידיה מה שהביא את שושני להדפה אל מחוץ לדלת וכל זאת, תוך שהיא מוסיפה לגדף ולחרף ותוך שהיא שואלת: "מה תעשה לי? אני לא רואה אותך ממטר".

במסגרת סעיף 12 לכתב האישום נטען, כי לאחר שהמבקשת יצאה מן המשרד היא שבה אליו בריצה והדפה את מזרחי אשר קם לעברה. בשלב זה, כך נטען, התקרב אליה שושני ובתגובה בעטה המבקשת בברכו, תפסה את ידו השמאלית, עיקמה את אצבעותיו ואמרה לו כי "תזיין" אותו.

בשלב זה, בעטה המבקשת ברגלו של מזרחי ונמלטה מן המשרד אל חצר התחנה בעוד הנאשם 1 מצטרף אליה. בהמשך הדברים נטען, כי הנאשם 1 תקף את מזרחי באגרופיו, כך ששעון היד אשר ענד נקרע ונפל על הארץ, ובעוד מזרחי מנסה להתגונן מתקיפתו, או אז, שרטה המבקשת את מזרחי במצחו.

בהמשך הדברים, מפרט כתב האישום את המשך השתלשלות האירועים ואת הנזקים אשר נגרמו לשוטרים כתוצאה ממעשי הנאשמים בתיק זה.

על בסיס כל האמור לעיל, יוחסו למבקשת העבירות הבאות: תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק וכן, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק.

המסגרת הנורמטיבית:

בטרם אפנה לדון בבקשה גופה, מצאתי לעמוד בקצרה על המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לענייננו.

סעיף 74(א) לחסד"פ קובע כדלקמן:

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו".

במסגרת בג"צ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124 (להלן: **עניין אל הוזייל**) עמד בית המשפט על הגדרת המונח "חומר חקירה" לעניין הוראות סעיף 74 לחסד"פ:

"...דעתי כדעת בא-כוח העותרים, כי אין לפרש את המונח "חומר החקירה" שבסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי פירוש דווקני ומצמצם, המגביל את תחולת הסעיף לחומר הראיות, המתייחס אך ורק במישרין למעשה העבירה המיוחס לנאשם. "חומר חקירה", במובן ההוראה האמורה, גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום במשמע. מטבע הדברים, אין לקבוע בנושא זה כללים גורפים וממצים; בכל משפט חייבים נציגי התביעה, ובמקרה של חילוקי דעות - בתי המשפט, להיות מודרכים על-ידי כללי השכל הישר ועל-ידי המגמה לאפשר לסניגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה

עמוד 2

(ראה בעניין זה גם ע"פ 179/79 [4], בעמ' 691-692). אולם, במסגרת השימוש בשיקול הדעת, כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר החקירה" ראיות, שהרלוואנטיות להן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית, ולא כל שכן אין להחיל ככלל את הוראות סעיף 74 האמור על חומר שולי שכזה, אשר בלאו הכי אינו יכול להיות קביל באותו משפט..."

(שם, בעמ' 129).

מן האמור לעיל עולה, כי על בית המשפט לבחון בהתאם לכללי השכל הישר, האם החומר אשר לקבלתו עותרת ההגנה, שייך למעשה העבירה ובאופן הגיוני גם לפריפריה של האישום, אם לאו.

דין והכרעה:

כבר בתחילה מצאתי לציין, כי בקשת ב"כ הנאשמת משתרעת על פני 24 עמודים וצורפו לה אף נספחים רבים.

כמו כן, הבקשה מתייחסת לשורה שלמה של מסמכים ונתונים כאלה ואחרים, המנויים במסגרת שלושים ותשעה סעיפי משנה, חלקם מצאתי בעלי רלוואנטיות רחוקה ושולית, אם בכלל, לאישום.

בתגובתה, התייחסה ב"כ המאשימה באופן פרטני לכל אחת ואחת מדרישות ב"כ הנאשמת לעיין במסמכים וביתר הראיות המנויות בבקשה.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל בחלקה ואנמק.

1. מסמכים וראיות אשר לא שוכנעתי כי עומדת לנאשמת זכות עיון בהם:

סעיף א' לבקשה - מעיון בתגובת המאשימה עולה כי בתיק החקירה לא קיים מסמך ובו אישור העמדתה לדין של המבקשת ודי בכך כדי להביא לדחיית הטענה לעניין זה.

מלבד זאת, לא נשמע מפי ב"כ המבקשת טעם המניח את הדעת לחשיבות מסמך זה להגנת המבקשת לא מצאתי כי יש מקום לאפשר השמעת הטיעונים לעניין זה במעמד צד אחד כנזכר בבקשה.

עוד מצאתי להעיר לעניין זה, כי פסק הדין אליו הפנתה ב"כ המבקשת בהקשר זה בג"צ 5537/91 **אפרתי נ' אוסטפלד** [פורסם במאגרים המשפטיים] (להלן: **עניין אפרתי**) עניינו בכלל בזכות לעיין בהחלטה על העמדה לדין לפי סעיף 15 לחוק העבירות המנהליות, התשמ"ו-1985.

סעיף ב' לבקשה - מעיון בתגובת המאשימה עולה, כי הועבר לעיון ב"כ הנאשמת מסמך החתום על ידי פרקליטת המחוז בו תועדה ההחלטה להעמיד לדין את הנאשמת ללא צורך בידוע ולפיכך, סבורני כי די בכך כדי למלא אחר דרישת ב"כ הנאשמת לעניין זה.

סעיף ג' לבקשה - לעניין החומר הנזכר בסעיף זה, מצאתי כי יש מקום להביא את הבקשה כלשונה:

"כל הצילומים על האירועים באותו יום, יום ה-30.12.13, של צה"ל, השב"כ או המשטרה, או הערייה או מע"צ או כל מקור אחר, בכל צורת צילום, לרבות צילומי מזלט"ים, מל"טים, או

כלי טיס מאויישים (לרבות לוויינים אם יש)"

מעיון בתשובת המאשימה עולה, כי חומר זה כלל אינו מצוי ברשותה. אכן, בהתאם לפסיקה יתכנו מקרים בהם חומרים מסוימים אשר אינם מצויים ברשות הרשות החוקרת יהוו חומר חקירה ואולם, לא שוכנעתי כי זה מצב בענייננו.

המדובר בהיקף חומר נרחב אשר כלל לא בטוח כי הוא אכן קיים. היעדרות לבקשה בנסיבות אלה איננה סבירה כלל ועיקר ויש בה כדי להטיל על המאשימה נטל כבד אשר איננו סביר בנסיבות אלה.

סעיף ז' לבקשה- מעיון בבקשה עולה, כי ב"כ הנאשמת אישרה כי קיבלה לידיה את חלקי יומן המבצעים הרלוונטיים לנאשמת. משלא עלה בידי ב"כ הנאשמת להצביע על רלוונטיות של יתר חלקי היומן להגנתה של הנאשמת, הרי שדי בכך כדי להביא לדחיית בקשתה לעניין זה.

סעיף ח' לבקשה- אף דין בקשתה של ב"כ הנאשמת לעניין זה לדחייה. אף לעניין זה מצאתי להביא את הבקשה כלשונה:

"פירוט כל השיחות ותרשומות על תוכן השיחות של כל הגורמים, בכל הדרגים, שפעלו אותו יום, לרבות ליל המעצר, קרי 30.12.13 ועד כולל ה- 31.12.13, בהקשר למעצרה של המבקשת לרבות בעניין זכותה להיוועץ עם עורך דין, לזימון עו"ד מטעמה או שלא מטעמה ולרבות פינוי מתוכנן למתקן מעצר אחר. ככל שלא ניתן לתעד פירוט כזה מבוקשים פלטי השיחות של גורמים אלה, סימון יעדי ההתקשרות או המענה ממספר ששייך לאחד מאלה וסימון כל שיחה שאינה שיחה פרטית בפלטים אלה"

כבר בתחילה יצוין, כי המדובר בבקשה רחבה עד מאוד ולא הובהר כלל ועיקר מה הרלוונטיות של מסמכים אלה לגוף האישום. מלבד העובדה שעיקר המבוקש נוגע להליכי המעצר ולא לאירוע נשוא כתב האישום, אזי ספק רב בעיני האם המדובר בחומר הנוגע לפריפריה של האישום ובכל אופן, מצאתי לקבל את טענת המאשימה לפיה המדובר בתרשומת פנימית.

סעיף ט' לבקשה- מעיון בסעיף זה עולה, כי החומרים המבוקשים בו אינם מתייחסים ולו לפרפריה של האישום ולפיכך, לא מצאתי להיעתר לבקשה ככל שהינה מתייחסת לסעיף זה.

סעיף י' לבקשה- בסעיף זה עותרת למעשה ב"כ הנאשמת להעביר לעיונה תרשומת פנימית המתייחסת לשאלת אופן קבלת החלטות לעניין הגשת "הצהרת תובע". כבר בתחילה ייאמר, כי אין המדובר בחומר הנוגע לאישום ודי בכך כדי להביא לדחיית הבקשה. יתרה מכך, מצאתי טעם בטענת ב"כ המאשימה לפיה המדובר בתרשומת פנימית אשר לא עומדת למאשימה זכות עיון בה.

סעיף י"א לבקשה- מן הטעמים המנויים בהתייחסותי לסעיף י' לבקשה, מצאתי לדחות אף את הבקשה הנזכרת בסעיף זה.

סעיף י"ד לבקשה- מעיון בכתב האישום עולה, כי לא יוחסה לנאשמת עבירה אשר חלק מיסודותיה הינו גרימת נזק כלשהו לשושני. במצב דברים זה, לא ברורה בקשתה של ב"כ הנאשמת לקבל חומר הנוגע למצבו הרפואי של שושני והכיצד יש בכך כדי לסייע בהגנתה של הנאשמת ולפיכך, מצאתי לדחות את בקשתה אף לעניין זה.

סעיף ט"ו לבקשה- במסגרת הבקשה עתרה ב"כ הנאשמת לקבל לידיה את כל החומר הרפואי המצוי בתיקו הרפואי של העד מזרחי. מתגובת המאשימה עולה, כי כל החומר הנוגע למצב בריאותו בעקבות האירוע נשוא תיק זה הומצא לידי ב"כ הנאשמת ולפיכך, לא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשתה לעניין זה.

סעיף ט"ז לבקשה- מתשובת המאשימה עולה, כי כל התיעוד ביחס לשריטה על גופו של מזרחי והמצוי ברשות המאשימה הועבר לידי ב"כ הנאשמת ולפיכך, אף דין בקשה זו לדחייה.

סעיף י"ז לבקשה- דין בקשתה של ב"כ הנאשמת לעניין זה להידחות אף היא וזאת, מן הטעם הנזכר לעיל.

סעיף י"ח לבקשה- במסגרת סעיף זה עתרה ב"כ הנאשמת להעביר לעיונה: **"הנחיות ו/או קריטריונים ו/או כל נוהל פנימי ו/או פומבי לשוטרים בהקשר לבדיקות ולטיפול רפואי ולתיעודו, כאשר נטענת תקיפת שוטר, ובפרט תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין"**.

בתגובתה ציינה המאשימה כי לא ידוע לה על נוהל מעין זה. לא מצאתי כי יש מקום לקבל הצהרה נוספת על ידי מי מבעלי התפקידים המנויים בבקשה ודי בהבהרת ב"כ המאשימה לעניין זה.

סעיף כ' לבקשה- יאמר כבר כעת, כי מצאתי להביא אף את בקשתה של ב"כ הנאשמת במסגרת סעיף זה כלשונה:

"פירוט של כל עובדי מח"ש וכל עובד פרקליטות שעמד בקשר עם השוטרים המתלוננים, דוד שושני ויוסי מזרחי, או מי מטעמם, ביחס לאירועים נשוא כתב האישום, לרבות פלט השיחות, פרטי הדובר או מעביר המידע, ותיעוד מלא של כל המידע- ההודעות, הטיטות, תוכן המסרונים ובמידה שניתן להעלות את תוכן השיחות הטלפוניות או השיחות הישירות על הכתב"

דין בקשה זו לדחייה. המדובר בבקשה מקיפה אשר על פניה אינה מתייחסת אף לא לפריפריה של האישום ובכל אופן, עניינה בתכתובות פנימיות אשר אינם בגדר חומר חקירה.

סעיף כ"א לבקשה- אף דין בקשה זו לדחייה. מתגובת המאשימה עולה, כי הליכי המעצר תועדו במסגרת חומר החקירה.

סעיף כ"ב לבקשה- אף לעניין סעיף זה מצאתי להביא את הבקשה ככתבה וכלשונה:

"כל אנשי המשטרה, או מטעמם, או כל זרוע מודיעינית או מבצעית אחרת, או מקבלי טובות הנאה של מי מהם, או אנשים שעמדו עימם בקשר בהווה או בעבר, שהייתה להם גישה למצלמות הקיימות במשטרת תחנת קריית שמונה, לרבות המצלמות המותקנות ברחבת התחנה ולרבות המצלמות המותקנות ביומן התחנה, בתקשורת מרחוק או בנוכחות בתחנה, ופרטי ההתקשרות עימם".

דין הבקשה בחלקה לדחייה. אף בקשה זו הינה כוללנית ולא ברורה די צרכה ולמעשה, די בכך כדי להביא לדחייתה. עם זאת, לנוכח הרלוונטיות של תיעוד אשר יתכן ותועד באמצעות מצלמות המותקנות בתחנת המשטרה, מצאתי להיעתר לחלק מבקשה זו וזאת, כפי שיפורט בהמשך.

סעיף כ"ד לבקשה- דין בקשה זו לדחייה. תרשומות פנימיות אינן בבחינת חומר חקירה כפי שנקבע לא אחת בפסיקה. כפי שצוין לעיל, אין מקום להקיש מפסק הדין בעניין אפרתי בו תולה ב"כ הנאשמת את יהבה על

המקרה דנן וזאת, מן הטעמים עליהם עמדתי לעיל.

סעיף כ"ח לבקשה - לאור העובדה שהמאשימה מכחישה בטיעוניה שימוש באלימות כלפי הנאשמת, הרי שלא מצאתי שיש מקום להיעתר לבקשה ככל שהינה מתייחסת לעניין זה.

עוד יצוין בהקשר זה, כי כעולה מטיעוניה הצדדים התנהלה חקירת מח"ש ביחס לאירוע נשוא תיק זה.

סעיפים כ"ט, ל', ל"א ו-ל"ב לבקשה - המאשימה הכחישה אף את טענותיה של הנאשמת כפי שאלה באו לידי ביטוי במסגרת סעיפים אלה ומשכך, לא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשותיה אלה.

סעיף ל"ט לבקשה - לאור טענת המאשימה ולפיה לא קיים נוהל שמירת צילומי מצלמות אבטחה בתחנות משטרת ישראל, הרי שלא מצאתי כי יש מקום להיעתר אף לרכיב זה בבקשתה של ב"כ הנאשמת.

סעיף ל"ח לבקשה - במסגרת תגובתה לבקשה, אישרה ב"כ המאשימה כי נערכה פעולת חקירה נוספת ואשר ממצאיה הועברו לעיון ב"כ הנאשמת.

במצב דברים זה, לא מצאתי כי יש מקום להיעתר אף לבקשה זו.

2. מסמכים וראיות אחרות אשר לגביהן יש מקום לקבל מידע נוסף עובר למתן החלטה לגביהם:

סעיף ד' לבקשה - במסגרת סעיף זה עתרה ב"כ הנאשמת כי יותר לה לעיין: **"בכל הצילומים ובכל ההקלטות מכל המצלמות הממוקמות ביומן תחנת המשטרה קריית שמונה מיום קודם לאירוע ועד וכולל היום למחרת, דהיינו 29-31.12.13"**.

מתגובת המאשימה עולה, כי מבדיקה שנערכה על ידם עולה כי לא קיימים צילומים המתעדים את האירוע.

עם זאת, הביעה המאשימה הסכמתה לכך כי ניתן צו אשר יורה למפקד תחנת משטרת קריית שמונה להגיש תגובה רשמית מטעמו לעניין זה - וכך אני מורה.

כמו כן, הנני מורה לאחראי על המחשוב בתחנת משטרת קריית שמונה להגיש תגובה רשמית מטעמו לעניין האפשרות לשחזר את הצילומים מיום האירוע.

לא מצאתי כי יש מקום להורות על תפיסת מערכת המחשוב אשר על גביה נשמרו בעבר הצילומים לצורך ניסיון שחזורם.

עם זאת, ככל שתומצא על-ידי ב"כ הנאשמת חו"ד מקצועית אשר ממנה יעלה כי ניתן לבצע שחזור כנטען במערכת מהסוג המצוי בשימוש בתחנת משטרת קריית שמונה - תידון הבקשה לעניין זה בשנית.

סעיף ו' לבקשה - במסגרת סעיף זה עתרה ב"כ הנאשמת כי יותר לה לעיין בכל ההקלטות של רשתות הקשר ו/או הטלפוניה של תחנת משטרת קריית שמונה בין הימים 29-31.12.13.

בתגובתה טענה המאשימה כי האירוע לא תועד ברשתות הקשר מכיוון שהתרחש בתוך תחנת המשטרה.

בין כך ובין כך, ולאור עמדת המאשימה מצאתי להורות למפקד תחנת משטרת קריית שמונה להעביר תגובה רשמית לעניין זה.

סעיפים כ"ה ו-כ"ו לבקשה - במסגרת סעיפים אלה עותרת ב"כ הנאשמת לקבל לידיה העתק מן החומר המצוי במח"ש. ב"כ המאשימה בתגובתה לא הביעה התנגדות עקרונית להעברת חומר זה לעיון הנאשמת ואולם, טענה כי העברת החומר תיעשה לאחר קבלת החלטה בערר.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים לעניין זה, סבורני כי יש מקום להעמיד חומר זה לעיון הנאשמת.

עם זאת, לאור העובדה כי ההליכים בפני מח"ש טרם הסתיימו, הרי שהדבר ייעשה לאחר קבלת הסכמת מח"ש אך לא יאוחר מ-45 ימים מהיום.

סעיפים ל"ג-ל"ז - במסגרת סעיפים אלה עתרה ב"כ הנאשמת לקבל לידיה העתק מהרישום הפלילי המלא, לרבות מבד"ים ותיקים סגורים וכן, רישום משמעותי של העדים: סיגלית נפתלוביץ, מאיר חדאד, גבי אלמלם, דוד שושני ויוסי מזרחי.

בטרם תינתן החלטה לעניין זה, מצאתי להורות למאשימה להעביר לעיונו של בית המשפט העתק מן המסמכים הנזכרים בסעיף זה וזאת, בתוך 7 ימים.

לאחר עיון במסמכים אלה, תינתן החלטה נפרדת.

3. מסמכים אשר קמה לנאשמת זכות עיון לגביהם:

סעיף י"ט לבקשה - בעקבות תשובת המאשימה, עתרה ב"כ הנאשמת כי יומצא לידיה צילום של סידור העבודה והמשמרות מיום האירוע וביום שלאחריו ובו יפורטו שמות כל העובדים, מועדי תחילת וסיום עבודתם ופרטי ההתקשרות עימם.

לאור עמדת המאשימה לפיה אין לה התנגדות להעביר לידי ב"כ הנאשמת העתק מיומן זה, ומששוכנעתי כי המדובר בחומר חקירה, הנני מורה למאשימה להעביר לידי ב"כ הנאשמת העתק מסידור העבודה.

סעיף כ"ב לבקשה - לאור עמדת המאשימה, הנני מורה לה להמציא לידי ב"כ הנאשמת את פרטיו של השוטר מומי מנחם וכן, את פרטי החברה החיצונית אשר מתחזקת את המצלמות בתחנת משטרת קריית שמונה.

סעיף כ"ז לבקשה - במסגרת בקשה זו עותרת ב"כ הנאשמת לקבל לידיה חומר חקירה המתייחס לשאלה בדבר זהות מי שהורה על מעצרה של הנאשמת, האדם אשר הודיע לה על מעצרה זה תוך פירוט הזמן והנסיבות.

בתגובתה טענה ב"כ המאשימה כי פרטים אלה מצויים בחומר החקירה אשר הועבר לעיונה של הנאשמת.

בנסיבות אלה, הנני מורה למאשימה לבחון בשנית את חומר החקירה ולהבהיר לב"כ הנאשמת באילו מסמכים מצוי המידע המבוקש.

בשולי הדברים מצאתי להתייחס לדרישת ב"כ הנאשמת לערוך סיור בתחנת משטרת קריית שמונה כנזכר במסגרת **סעיף י"ג לבקשה**. אומר בקצרה, כי לא מצאתי שיש מקום לדון בבקשה לעניין זה במסגרת בקשה לגילוי חומר חקירה

ולפיכך, מצאתי לדחותה.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני נעתר כאמור לבקשה בחלקה ומורה לצדדים לפעול בהתאם לאמור בה.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ה, 10 דצמבר 2014, בהעדר
הצדדים.